

LOGIKA I GRAĐANI (Ko o čemu...)

Na znam kako vi dragi čitaoci, ali ja se svakih 15 dana nađem u problemu: o čemu pisati, šta od milion gluposti koje se svakodnevno dešavaju u ovoj zemlji, uzeti za temu uvodnika??? Da li su to radnici *Hydrogradnje*, koji su godinama gledali kriminal u svojoj firmi, a dobrim dijelom (izuzetaka uvijek ima) i sami učestvovali u potkradanju vlastite firme (pa kad se više nije imalo šta ukrasti na levelu na kojem formacijski jesu, odlučili se "boriti" protiv kriminala...). Ili o sramotnim dešavanjima u Vanjskotrgovinskoj komori u kojoj - sve utegnute u skupa odijela, sa aktovkama u rukama - pokušavaju javnosti dokazati ne ko nije, nego ko je veći lopov...

A možda se trebam baviti sindikatima koji su, sad je već izvjesno, postali omča oko vrata svakom razumnom i mogućem rješenju problema kojih nesumnjivo ima, ali koji se zasigurno neće riješiti kako to zamišljaju sindikalne male Perice, koji u pravilu pojma nemaju o ekonomiji, tržišnim kretanjima i nekakvim osnovnim premisama uspješnog poslovanja... A onda su tu i novinari čiji izvještaji bi trebali dati tačnu i provjerenu informaciju, ali kako iole pismen čitalac nakon čitanja teksta ili gledanja priloga ima bar tri pitanja koja je novinar zaboravio, previdio, iako bih ja rekla da ih ponajprije nije znao postaviti, jer suštinski ne zna ono što bi trebao znati ako zaista želi da neko pročita ili pogleda to što je on/ona... (žene nisu amnestirane od neznanja) uradio kao svoj novinarski zadatak... I tako unedogled, ljekari, sudije, tužioci, tete u vrtićima, treneri... čini se da kraja nema.

Političare, shvatili ste već, namjerno ne spominjem, jer sad već više ne vidim zašto bi se trebali ibretiti (čuditi) njima na bahatosti, gramzivosti, oholosti, odsustvu bilo kakve empatije prema slabijima, nemoćnijima, siromašnijima, ako zapravo svi mi (izuzeci su tu da potvrde pravilo) isto to demonstriramo svakodnevno u svojim malim životima... Ako nismo u stanju uključiti vlastiti mozak i donositi vlastite sudove, nego prihvatiti zdravo za gotovo svaku informaciju koja nosi lošu vijest (i još joj se mazohistički obradovati), a omalovažiti one rijetke koje govore o uspjehu ili dobroti, onda to, oprostite, puno više govori o nama nego što želimo biti svjesni. Skoro svakodnevno i moram priznati sifovski, vodim debate sa raznim ljudima o tome gdje smo danas kao država (kakva god), kao narod (koji god) i kao pojedinac i da nije tragično, smijala bih se tom paničnom bijegu od vlastitog odraza i toj energiji koju svi listom uložite da mi dokažu da su kao pojedinac i kao narod (koji god) ispravni do bajkovitih visina, a da je država (takva kakva jeste) ona koja je iznevjerila, izdala, prodala i šta sve ne... Tu se, priznajem, posebno zabavljam, jer pola mojih sagovornika JESU službenici države, dakle, sastavni dio onoga što je iznevjerilo, izdalo i šta sve ne...

Ali tu i shvatim: mjesto je to gdje prestaje logika i počinjemo mi... A mi k'o mi...

Ko o čemu...nastavak znate... **B**

Aida Delić,
glavna i odgovorna urednica